

КОНВЕНЦИЈА
ЗА ЕКСТРАДИЦИЈА И ПРАВНА ПОМОШ ВО
КРИВИЧНАТА МАТЕРИЈА МЕЃУ СОЦИЈАЛИСТИЧКА
ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА И
КРАЛСТВОТО БЕЛГИЈА

Дел I
ЕКСТРАДИЦИЈА

Член 1

Договорните страни се обврзуваат, под условите предвидени во оваа конвенција, да вршат меѓусебно предавање на лица кои се наоѓаат на територија на една од двете држави а кои се гонат за кривично дело или се бараат за извршување на казна од страна на судските органи на другата држава.

Член 2

1. Предавање се врши во случај на:

- а) ако едно или повеќе дејства, според законодавството на двете земји, претставуваат кривични дела за што се изрекува казна лишување од слобода најмалку две години или потешка казна,
- б) пресуда со казна лишување од слобода во траење најмалку шест месеци изречена од страна на судовите на државата молител за кривичните дела од точка а) од овој став,
- в) пресуди за кривични дела за кои, според законодавството на двете држави, се изрекува казна лишување од слобода во траење од најмалку шест месеци и под услов едно од сторените кривични дела да е казниво согласно нивното законодавство со казна лишување од слобода во траење од најмалку две години или потешка казна.

2. Освен ако договорните страни не се договорат поинаку, предавањето се врши само за кривични дела наведени во прилогот на оваа конвенција.

Член 3

1. Договорните страни нема да вршат предавање на свои државјани.

2. Меѓутоа, замолената држава е обврзана, ако е надлежна за гонење, да ги гони сопствените граѓани кои извршиле кривични дела на територијата на друга земја а кои се казниви во двете држави, кога државата молител поднесува по дипломатски пат барање за гонење заедно со списите, исправите, предметите и податоците што ѝ се на располагање.

Државата молител ќе биде известена за одлуката донесена во однос на нејзиното барање.

Член 4

Предавањето нема да се одобри:

- а) ако кривичното дело е сторено на територијата на замолената држава,
- б) ако против бараното лице на територијата на замолената држава е донесена правосилна пресуда за исто кривично дело,
- в) ако кривичното дело за кое се бара предавање е сторено вон територијата на државата молител, а законодавството на замолената држава не дозволува гонење за кривични дела од ист вид сторени вон нејзината територија,
- г) ако, согласно законот на една или друга држава, настапило застарување на кривичното гонење или извршување на казната,
- д) ако е изречена амнестија во држава која бара предавање,

ѓ) ако делото за кое се бара предавање, по оценка на замолената држава се состои само во повреда на воените обврски,

е) ако според законот на една од двете земји кривичното гонење може да се преземе само врз основа на приватна тужба.

Член 5

1. Предавање не се одобрува ако замолената страна смета дека делото за кое се бара предавање е политичко кривично дело или дело поврзано со такво кривично дело.

2. Напад врз животот кој не е извршен во отворена борба нема да се смета за политичко кривично дело кое претставува пречка за предавањето.

3. Одредбите на овој член не задираат во обврските што ги презеле или кои ќе ги преземат договорните страни врз основа на меѓународни мултилатерални конвенции.

Член 6

Предавањето може да се одбие:

а) ако во замолената држава делото за кое се бара предавање е преземено гонење во моментот на прием на барањето за предавање,

б) ако бараното лице е осудено од страна на трета земја за кривично дело за кое се бара предавање.

Член 7

1. Предавање не се врши за царински, даночни, и девизни кривични дела.

2. Меѓутоа, преку размена на ноти, договорните страни може да се согласат дека, под условите предвидени во оваа конвенција, ќе одобрат предавање за сите или одредени видови на кривични дела предвидени во претходниот став.

Член 8

1. Ако за делото за кое се бара предавање, смртната казна е пропишана со закон согласно законодавството на страната молител, а таква казна не е предвидена со законодавството на замолената страна или таква казна обично не се извршува, предавањето се одобрува само под услов замолената страна да обезбеди уверување кое замолената страна смета дека е доволно дека смртната казна нема да се изврши.

2. Ако бараното лице е осудено во отсуство, предавањето се одобрува под услов тоа лице да има право на повторна кривичната постапка во согласност со законодавството на државата молител.

Член 9

1. Во однос на прашањата за екстрадиција, и доколку со оваа конвенција не е поинаку определено, договорните страни меѓусебно комуницираат по дипломатски пат.

2. Исправите кои се приложуваат со нотата што се упатува по дипломатски пат се изготвуваат на еден од јазиците на државата молител а исправи поврзани со извршување на барањето се изготвуваат на еден од јазиците на замолената држава.

3. За целите на оваа конвенција, за јазици на договорните страни за Југославија се сметаат: српскохрватски или хрватскохрватски, македонски и словенечки, за Белгија, француски, холандски и германски.

Член 10

1. Кон барањето за предавање на лицето кое се гони, се приложува во оригинал или заверен препис,

налог за апсење или било кој друг акт што има исто дејство и се издава во форма пропишана со закон на државата молител. Во оваа исправа или во приложената исправа издадена од судските органи, се наведуваат околностите под кои е сторено делото, време и место на стореното дело, правната квалификација и законските одредби кои се однесуваат на делото, а во случај да е предизвикана материјална штета од кривичното дело, се наведуваат сите детали за природата и висината на штетата.

2. Кон барањето за предавање на осудено лице се приложува во оригинал или во заверен препис, правосилната пресуда.

3. Во двата случаи кон барањето се приложува текст на законските одредби што се применуваат за кривичното дело и, доколку е можно, личен опис на лицето и неговата фотографија, како и сите податоци потребни за утврдување неговиот идентитет и државјанство.

Член 11

1. Во итни случаи, судските органи на државата молител може, за целите на предавање, да побараат

привремен притвор на бараното лице.

2. Барањето за привремен притвор содржи опис на стореното кривично дело, времетраење на пропишаната или изречена казна, време и место на стореното дело и, доколку е можно, опис на бараното лице.

3. Барањето се доставува до судските органи на замолената држава, директно преку пошта или телеграф, или преку Меѓународната организација за криминалистичка полиција (Интерпол) или на друг соодветен начин.

4. Ако барањето се чини оправдано, судските органи на замолената држава ќе го усвојат истото во согласност со законот.

5. Страната молител се известува без одлагање за преземените мерки во врска со барањето за привремен притвор. Притворот прекинува ако замолената страна во рок од осумнаесет дена по притворањето, не добие барање за предавање и исправите наведени во член 10. Доколку е потребно, барањето и исправите може да се достават директно до Сојузниот судски совет на Југославија, а во Белгија до Министерството за правда, со што еден примерок од барањето се доставува по дипломатски пат.

6. Пуштањето на слобода не спречува повторно притворање, ако барањето е поднесено по истекот на рокот определен во претходниот став.

Член 12

Со цел примена на дел I од оваа конвенција, замолената страна може да побара од страната молител да достави во определен рок дополнителни известувања и исправи.

Член 13

По приемот на барањето за предавање или барањето за привремен притвор и доколку се исполнети условите предвидени во дел I од оваа конвенција, замолената страна ќе ги преземе сите потребни мерки за пронаоѓање на бараното лице и, доколку е потребно, ќе го притвори.

Член 14

1. Замолената страна ќе ја извести страната молител во разумен рок за својата одлука во врска со барањето за предавање.

2. Доколку замолената страна го одбие барањето за предавање, во целост или делумно, ќе ги објави причините за таквата одлука.

3. Доколку предавањето е одобрено, замолената страна ќе ја извести страната молител за местото и времето на предавање на бараното лице, како и времетраењето на притворот.
4. Договорните страни можат, по навремено барање на една од нив, и ако така налагаат околностите да одредат друг рок и, евентуално, друго место за предавање на бараното лице.
5. Ако страната молител не го преземе лицето на местото и во времето определено со став 3 или 4 од овој член лицето се пушта на слобода по истекот на осум дена (по образложено барање на страната молител овој рок може да се продолжи на петнаесет дена). Лицето пуштено на слобода не може повеќе да се бара за истото кривично дело.
6. Доколку е потребно, изјави во смисла на став 4 и 5 на овој член може да се упатат на начин предвиден во член 11, став 3 од оваа конвенција.
7. Одредбите од овој член се применуваат и во случај на воздушен сообраќај.

Член 15

1. Ако предавање на едно лице истовремено бараат повеќе држави за исто или други кривични дела, замолената страна слободно одлучува по предавањето, притоа водејќи сметка за сите околности, а особено за државјанството на бараното лице, местото на стореното дело и тежината на кривичното дело по редослед на поднесените барања.
2. Во случајот предвиден во претходниот став, замолената страна може, со одобрување на предавањето да ја овласти страната молител да го предаде лицето чие предавање е одобрено на трета држава која истовремено го барала.

Член 16

Ако бараното лице во замолената држава се гони или е осудено за друго кривично дело, а не за делото за кое се бара предавање, замолената страна ќе решава по барањето за предавање и за својата одлука да ја извести другата страна. Во случај на одобрување, предавањето може да се одложи до завршувањето на кривичната постапка или до издржување на казната.

Член 17

1. Договорната страна на која е предадено бараното лице ќе ја извести другата договорна страна за исходот од кривична постапка против предаденото лице.
2. Во случај на пресуда, се доставува и копија од правосилната пресуда.

Член 18

Предаденото лице не може да биде гонето, осудено или подложено на издржување казна или на било кое друго ограничувањето на личната слобода или предадено на трета држава за кривично дело сторено пред предавањето, освен за кривичното дело за кое е предадено, со исклучок на следниве случаи:

- а) ако замолената држава се согласи на тоа,
- б) ако предаденото лице не ја напушти територијата на државата молител во рок од 30 дена по неговото конечно пуштање на слобода (во рокот не се смета времето во кој предаденото лице, независно од сопствената волја, не можело да ја напушти територијата на таа држава),
- в) ако предаденото лице по напуштање на територијата на државата на која било предадено, повторно доброволно се вратило на нејзината територија.

Член 19

1. Кога се бара согласност од замолената страна заради кривично гонење или извршување на казна за кривично дело сторено пред предавањето, а не за дело кое било основа за барањето за предавање, страната молител е должна да постапи согласно одредбите на чл. 9 и 10 од оваа конвенција.
2. Ако се бара согласност од замолената страна за предавање на лице на трета држава, страната молител може да упати замолница до третата држава да ѝ ги достави сите исправи со кои се констатира согласноста на замолената страна, или да ѝ го достави на замолената страна барањето за предавање поднесено од трета држава, заедно со сите исправи.

Член 20

Ако во текот на постапката се измени квалификацијата на делото, предаденото лице може да се гони и може да се суди доколку елементите на преквалификуваното кривично дело дозволуваат предавање.

Член 21

1. При одобрување на предавање, предметите употребени за извршување на кривичното дело или стекнати со стореното дело или добиени во замена за тие предмети, се предаваат на страната молител.
2. Предметите од претходниот став се предаваат и во случај кога предавањето не можело да се изврши поради смрт, бегство или поради било која причина.
3. Правата на трети лица на наведените предмети остануваат непроменети. По завршување на кривичната постапка истите се враќаат на лицето на кое му припаѓаат. Ако идентитетот на тоа лице не може да се утврди се враќаат на замолената страна.
4. Замолената страна може привремено да ги задржи предметите предвидени во став 1 од овој член доколку смета дека тоа е неопходно во кривичната постапка. Замолената страна може да побара поврат на доставени предмети со обврска да ги врати веднаш штом постапката што се спроведува на нејзина територија го дозволи тоа.
5. Замолената страна нема обврска да ги предаде предметите наведени во претходниот став ако нејзините надлежни органи донеле одлука за конфискација или уништување на тие предмети.

Член 22

1. Секоја договорна страна, на барање на другата страна, одобрува транзит преку својата територија на лице кое е предадено од трета држава. Кон барањето се приложуваат исправи во кои се утврдува дека станува збор за кривично дело за кое се бара предавање во смисла на оваа конвенција. Притоа, одредбите од член 2 од оваа конвенција не се земаат во предвид а се однесуваат на висина на казната.
2. Замолената страна ќе го одобри транзитот со превозно средство и на начин најпогоден за неа.
3. Замолената страна не е обврзана да дозволи транзит на сопствените државјани, ниту транзит на лица кои се гонат или треба да издржуваат казна на нејзина територија.

Член 23

1. Трошоците за предавање ги сноси државата на чија територија настанале.
2. Трошоците за транзит ги сноси страната молител.

Дел II СУДСКА ПРАВНА ПОМОШ

Член 24

Договорните страни се обврзуваат, под условите предвидени со оваа конвенција взаемно да укажуваат правна помош во кривичната материја во најширока смисла, а особено во однос на извршувањето на замолниците, доставувањето судски акти и размената на изводи од казниот регистар.

Член 25

Одредбите од Дел II на оваа конвенција не се применуваат:

- а) на кривичните дела за кои замолената страна смета дека се политички кривични дела или дела поврзани со такви дела, воени или фискални дела
- б) ако замолената страна смета дека со усвојување на замолницата ќе биде повреден нејзиниот суверенитет, безбедност или јавниот ред.

Член 26

1. Комуницирање во врска со судската помош се врши директно помеѓу секретаријатот за правосудство на социјалистичките републики Босна и Херцеговина, Црна Гора, Хрватска, Македонија, Словенија и Србија и белгиското Министерство за правда.
2. Во своите спроводни писма, овие органи даваат кратко резиме на предметот на барањето и за таа цел го користат францускиот јазик. Истото важи и за преписката која се однесува на даден одговор во врска со барањето.

Член 27

1. Договорните страни постапуваат, на начин предвиден со законот на замолената страна, по замолницата во кривичната материја која органите на една од страните ја доставуваат до органите на другата страна чиј предмет е извршување на процедурални дејствија, како и доставување на доказни материјали, списи или исправи.
2. Во замолницата се наведува предметот на обвинението, содржината на барањето и накратко се изложуваат фактите.
3. Замолница за извршување на претрес или притвор се врши само за дела за кои се врши предавање во смисла на оваа конвенција.
4. Предавањето на ствари може да биде условено со нивно враќање штом повеќе не се потребни во постапката.
5. Замолницата се изготвува на еден од јазиците на страната молител и исправите кои се поврзани со нивното извршување, на еден од јазиците на замолената страна.
6. На изрично барање на органот кој ја упатил замолницата истиот се известува за датумот и местото на извршување на замолницата, со цел судските органи и претставници на заинтересираните страни да може да присуствуваат на извршувањето, ако замолената држава се согласи.

Член 28

1. Замолениот орган доставува судски акт со просто предавање на примателот, доколку органот кој ја упатил замолницата не предвидел друга форма на достава.

2. Доставата се докажува со доставница на која примателот ставил датум и потпис или со потврда на замоленiot орган со кој се утврдуваат фактите, начинот и датумот на доставата или одбивање на примателот да го прими актот.
3. Доколку доставата не може да се изврши, замоленiot орган веднаш го враќа актот на надлежниот орган кој ја упатил замолицата наведувајќи ја причината зошто доставата не е извршена.
4. Доколку судската покана упатена до сведок или вештак претставува закана во случај на непојавување пред судот, замоленiot орган ќе го извести примателот дека оваа закана нема никакво дејство врз него.
5. Со судските акти се приложува превод на еден од јазиците на замолената страна, освен ако тие не се наменети за граѓаните на страната молител.

Член 29

1. Доколку во некоја кривична работа, страната молител смета дека е неопходно сведокот или вештакот лично да се појави пред нејзиниот судски орган, таа ќе го наведе тоа во замолицата за врачување на покана и замолената страна ќе му препорача на таквиот сведок или вештак да се одзвие на повикот. Замолената страна ќе ја извести страната молител за одговорот на сведокот или вештакот.
2. Сведокот или вештакот има право на надоместок за трошоци за патување и престој, како и на праведен надоместок на терет на страната молител. На барање сведок или вештак, страната молител ќе обезбеди аванс на име патни трошоци и трошоци за престој.

Член 30

Сведокот или вештакот, без оглед на државјанството, кој има престојувалиште на територијата на една договорна страна и по повикот истапи пред органите на другата страна, не може ниту да биде гонет ниту да подлежи на било какво ограничување на личната слобода за сторени дела или пресуди изречени пред неговото доаѓање, ако во рок од 30 дена по престанокот на потребата сведочење или вештачење не ја напуштил територијата на замолената страна, иако за тоа имал прилика.

Член 31

Секоја договорна страна ќе ја известува другата страна, најмалку еднаш годишно, за одлуките против нејзините граѓани кои се упишани во казниот регистар. По изрично барање, се доставува примерок од одлуката.

Член 32

1. Известувањата од казниот регистар што се бараат за кривичните предмети се доставуваат како да биле побарани од судските органи на замолената држава.
2. Ако овие известувања се бараат во граѓанска или административна постапка, барањето треба да биде образложено. По барањето се постапува во согласност со домашните прописи на замолената држава.

Член 33

Замолицата за правна помош во врска со доставувањето на судски акти, повик на сведоци или вештаци, добивање изводи од казниот регистар или доставување на обични известувања ги содржи следните податоци:

- a) име на органот што ја упатува замолицата,

- б) предмет на замолницата,
- в) причина за барањето,
- г) идентитетот и, ако е можно, државјанството на засегнатото лице,
- д) во дадениот случај, името и адресата на примателот.

Член 34

1. Секоја договорна страна може, заради гонење, да ја извести другата страна за кривичните дела извршени на нејзина територија од страна на државјани на друга држава кои се вратиле на територијата на таа држава.
2. За таа цел списи, известувања и предмети поврзани со кривично дело се доставуваат бесплатно.
3. Замолената страна ќе ја извести страната молител за мерките преземени во однос на барањето.

Член 35

Замолената страна нема да бара надоместок за трошоците за укажување на судска помош согласно одредбите од дел II на оваа конвенција, освен за трошоци и надоместок на вештакот.

Член 36

1. Ако замолениот орган не е надлежен, ја упатува замолницата до надлежниот орган.
2. Ако замолениот орган не може да постапи по замолницата, веднаш ќе го извести органот молител, наведувајќи ги причините поради кои не било постапено по замолницата.

Дел III ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 37

1. Секоја договорна страна ќе ја извести другата страна за завршување на постапката согласно нејзиниот Устав за стапување на сила на оваа конвенција. Конвенцијата стапува на сила првиот ден од вториот месец, по датумот на последното соопштение.
2. Со стапување на сила на оваа конвенција престанува да важи конвенцијата за предавање на обвинети лица помеѓу Србија и Белгија од 23 декември 1895 односно 4 јануари 1896 година.

Член 38

1. Оваа конвенција се склучува на неопределено време.
 2. Секоја договорна страна може во секое време да ја откаже и откажувањето има дејство шест месеци, откако другата страна добила известување за откажувањето.
- Склучена во Белград, на 4 јуни 1971 година, во два примерока на српскохрватски и француски јазик, при што двата текста се еднакво валидни.

ПРИЛОГ НА КОНВЕНЦИЈАТА ЗА ЕКСТРАДИЦИЈА И ПРАВНА ПОМОШ ВО КРИВИЧНАТА МАТЕРИЈА МЕЃУ СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА И ЦАРСТВОТО БЕЛГИЈА

Согласно член 2 став 2 од конвенцијата, предавање се врши за следните кривични дела доколку се казниви и доколку за нив постојат услови за предавање согласно законот на двете договорни страни и ако се исполнети условите од член 2, став 1:

- 1) Убиство, убиство на дете,
- 2) Телесна повреда или повреда на здравјето,
- 3) Повреда на личната слобода и нарушување на неповредливоста на живеалиштето,
- 4) Фалсификување на пари, менување и фалсификување на вредносни симболи, банкноти, приватни и државни хартии од вредност, хартија со воден печат, печати или трговски марки, како и нивно издавање и ставање во промет,
- 5) Фалсификување на јавни или приватни исправи и нивна употреба,
- 6) Лажно сведочење и лажна изјава од вештак или преведувач,
- 7) Корупција, примање на мито и измама од страна на јавни службеници или лица што се поистоветуваат со нив,
- 8) Здружување заради вршење на кривични дела,
- 9) Абортус,
- 10) Бигамија,
- 11) Прикривање, замена или подметнување на дете, излагање на опасност или напуштање на дете,
- 12) Киднапирање или прикривање на малолетник,
- 13) Силување,
- 14) Блуд,
- 15) Нарушување на јавниот морал, изнудување, посредување во проституција и подведување како професија,
- 16) Обични или насилни кражби, вклучувајќи го и незаконското преземање на моторно возило заради користење; изнудување, измама,
- 17) Злоупотреба на доверба,
- 18) Измами во стечајни дејствија,
- 19) Уништување на имот: машини, уреди, подвижни ствари, споменици, уништување или пустошење на култури, растенија, дрвја или калеми; опожарување, вклучувајќи уништување под дејство на експлозив, згради, брани или други јавни објекти и возила,
- 20) Напад врз сообраќајни патишта или секое дејство што би можело да го загрози сообраќајот или користењето на транспортни средства или предизвикување на несреќи при нивно користење или движење,
- 21) Повреда на авторски права,
- 22) Нелегална трговија со дрога,
- 23) Прикривање на предмети стекнати преку некои од наведените кривични дела предвидени со овој прилог.

Дејства кои претставуваат обид или соучество подлежат на правилата кои се применуваат на кривични дела за кои се бара екстрадиција под услов да се казниви согласно законот на државата молител и замолената држава.